

om, fra hvilken dato den pågældende har haft statsborgerskab i en medlemsstat.

Artikel 11

1. Bopælslandet underretter den pågældende om, hvorvidt anmodningen om optagelse på valglisten eller kandidatlisten er efterkommet.
2. Unionsborgere, som i bopælslandet har fået afslag på anmodning om optagelse på valglisten, eller hvis opstilling er blevet afvist, har samme klageadgang, som bopælslandets egne statsborgere har i tilsvarende tilfælde i henhold til landets lovgivning.

Artikel 12

Bopælslandet skal i tilstrækkelig god tid på behørig vis underrette EF-vælgere og EF-valgbare om de betingelser og bestemmelser, der gælder for udøvelse af retten til at stemme og opstille i det pågældende land.

Artikel 13

Medlemsstaterne udveksler de oplysninger, der er nødvendige for gennemførelsen af artikel 4. Med henblik herpå giver bopælslandet på grundlag af den formelle erklæring, som er omhandlet i artikel 9 og 10, i passende tid inden selve valget hjemlandet meddelelse om de statsborgere i dette land, der er optaget på valglisten, eller som har anmeldt deres kandidatur i bopælslandet. Hjemlandet træffer de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at dets statsborgere ikke afgiver stemme to gange eller opstiller to steder.

Kapitel III

Undtagelses- og overgangsbestemmelser

Artikel 14

1. Udgør de unionsborgere i den stemmeberettigede alder, der er bosiddende i en medlemsstat, hvori de ikke har statsborgerskab, pr. 1. januar 1993 mere end 20% af samtlige bosiddende unionsborgere i den stemmeberettigede alder i den pågældende medlems-

stat, kan denne, uanset bestemmelserne i dette direktiv, bestemme:

- a) at valgret er forbeholdt de EF-vælgere, der har haft bopæl i landet i et nærmere fastsat tidsrum, som dog ikke må overstige fem år,
- b) at valgbarhed er forbeholdt de EF-valgbare, der har haft bopæl i landet i et nærmere fastsat tidsrum, som dog ikke må overstige 10 år.

Ovenstående bestemmelser indskrænker ikke denne medlemsstats ret til at træffe særlige foranstaltninger med hensyn til kandidatlisternes sammensætning, bl.a. med henblik på at fremme integreringen af unionsborgere med statsborgerskab i andre medlemsstater.

De ovenfor omhandlede krav til bopælsens varighed, kan dog ikke gøres gældende over for EF-vælgere og EF-valgbare, der som følge af, at de har haft bopæl uden for hjemlandet, eller af varigheden heraf, ikke har valgret eller ikke er valgbare i deres hjemland.

2. Såfremt unionsborgere med bopæl i en anden medlemsstat end deres hjemland pr. 1. februar 1994 også har valgret til bopælslandets nationale parlament og kan blive optaget på valglisten på samme vilkår som landets egne vælgere, kan bopælslandet undlade at anvende bestemmelserne i dette direktivs artikel 6 – 13 på disse unionsborgere.
3. Senest den 31. december 1997 og derefter 18 måneder forud for hvert valg til Europa-Parlamentet forelægger Kommissionen Rådet og Parlamentet en rapport, hvori den undersøger, om begrundelserne for at give de pågældende medlemsstater tilladelse til at anvende undtagelsesbestemmelser efter traktatens artikel 8 B, stk. 2, fortsat består og i givet fald foreslår de tilpasninger, der måtte være behov for. Medlemsstater, der anvender undtagelsesbestemmelser i henhold til stk. 1 og 2, meddeler Kommissionen alle fornødne oplysninger til begrundelse herfor.